

Д-ръ Кондовъ (вижда, че на пръста му наистина
е пръстенътъ на Христина; Очуденъ)

Наистина... но какъ тъй... не разбира-
мамъ...

Чунчевъ

Е, докторе, все шеги, шеги... Стига тол-
козъ.

Христина (сѣда на канапето)
Азъ съмъ ти сърдита!

Д-ръ Кондовъ
Но, господа, азъ нищо не разбирамъ.

Чунчевъ

Хубава работа! Докторе, вие не сте за-
бравили, но не зная защо, правите се, че сте
забравили. Ако искате, можемъ да ви при-
помнимъ подробно кое какъ бѣше...

Д-ръ Кондовъ
Нищо не разбирммъ.

Чунчевъ

Но какъ тъй, докторе! Снощи не бѣхме ли
на бирария?

Д-ръ Кондовъ
Да, бѣхме.